MIELIPIDE

Venäjän lannoiteteollisuus laskee fosforit suoraan mereen. Turhaan ollaan täällä Suomessa ihmisten sylkykuppina. **NIMIMERKKI SYYLLISET MUUALLA TEKSTIVIESTIPALSTALLA**

LUKIJALTA

Kaunisto kampanjoi Väyrysen puolesta

Harri Mäki-Petäjä Kannuksesta otti taas asiakseen arvioida allekirjoittaneen sitoutumista omaan puolueeseeni (MT 16.1.). Itsensä sivistäminen kirjoittelemalla edustaa hyvää alkiolaista perinnettä, mutta toisinaan kannattaa viljellä myös vähän asiaa, siteeksi edes.

Tosiasia nimittäin on, että kannan Paavo Väyrysen lohipinssiä, kierrän tilaisuuksissa tekemässä hänen valintansa puolesta töitä ja sunnuntaina piirrän entisellä Alastaron kunnantalolla nelosen lappuuni. Se, että olen kritisoinut Väyrystä enkä kannata kaikkia hänen linjauksiaan ei todellakaan estä minua äänestämästä häntä.

Pikemminkin päinvastoin.

Pohjoiskorealainen johtajan hehkutus ei kuulu tyyliini, mutta minä näenkin näissä vaaleissa maaseudun vastaiskun paikan. Palaan tähän kohta.

5.1. olin Huittisissa mukana toisena napana keskustelutilaisuudessa Pekka Haaviston kanssa. Keskustelu käytiin teemalla ”Vihreät ja keskusta – verivihollisia vai alkiolaisia sukulaisia?”. Tenttasin Haaviston – ja samalla vihreiden – kantaa erityisesti rakenteita keskittävään politiikkaan ja ihmisten suoranaisiin pakkosiirtoihin. Suurin kohu nousi kuitenkin kysymyksistäni maatilojen salakuvauksista sekä susipolitiikasta.

Haavisto vastasi, että ei kannata naamioituneena ja nimettömänä tehtyjä iskuja tiloille. Hän toisti kysymyksen vielä uusittuani, että maatilojen tuotantorakennukset kuuluvat hänen mielestään kotirauhan piiriin.

Koska tuomioistuin on ollut asiasta eri mieltä, on kysymyksessä erittäin merkittävä linjaus. Se osoitti, että keskustalla on tässä asiassa liittolaisia, kun lainsäädäntöä tältä osin ajetaan täsmennettäväksi.

Kuvaavaa on, että tilaiskuja kannattavat fundamentalistit vaativat Haavistolta irtisanoutumista omasta linjauksestaan ja anteeksipyyntöä päälle. Vastauksessaan Haavisto toisti alkuperäisen kantansa.

Tilaisuutta voi siis pitää varsin onnistuneena, koskapa omat ovat haukkuneet sekä Haaviston että minut.

Viime kevään eduskuntavaaleissa maaseutu äänesti itsensä pihalle päätöksenteosta. Vanhaa valtapuoluetta keskustaa haluttiin näpäyttää monien pettymysten summana. Toiveita asetettiin erityisesti perussuomalaisiin. Heitä suosi myös euron kriisi – tuloksena suurvoitto.

Mitä sitten tapahtui? Perussuomalaisia ei kiinnostanutkaan politiikan vastuullinen arki.

Tulikin kuuden puolueen pupuhallitus, jonka ohjelmassa keskittäminen ohjattiin suoraan kiihdytyskaistalle.

Ja taivas varjele, mitä sieltä on tulossa. Kuntien alasajo johtaa myös palvelujen ja maaseudun elinkeinotoiminnan karsimiseen. Voittajiksi on julistettu kuusi suurta kaupunkiseutua. Edessä on todellinen ”taistelu Suomesta”.

Presidentinvaali ei tätä kehitystä yksin katkaise, mutta voi palauttaa maaseudun mukaan taistelukentälle. Ääni keskustalle ja Väyryselle on nyt ääni hajakeskitetylle ja ekotehokkaalle Suomelle. Käytä sitä!

Timo Kaunisto
Suomen Keskustan varapuheenjohtaja
Alastaro

Presidenttiä tarvitaan etenkin häviön hetkellä

MARKKU VUORIKARI

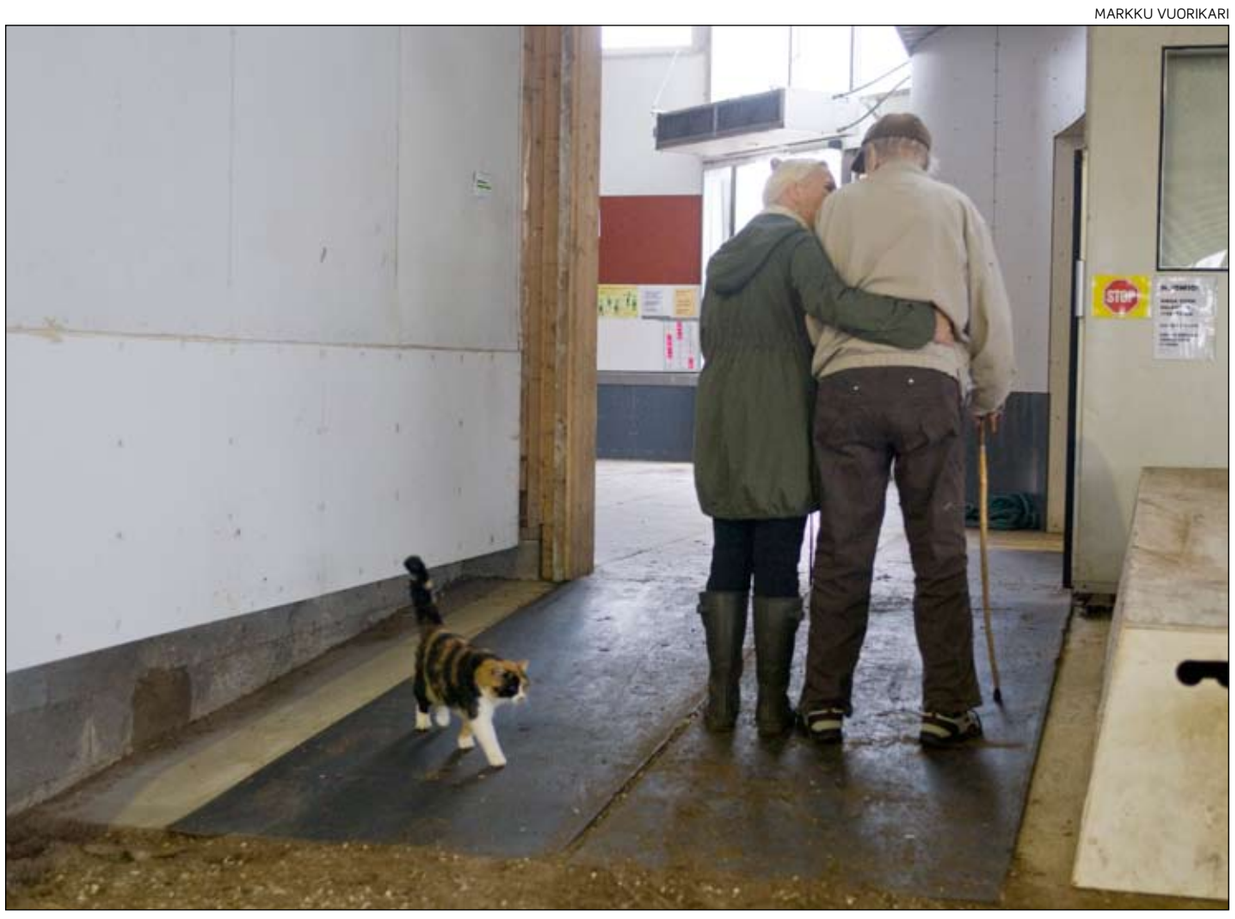

Vanhusten syrjäytymisen ehkäiseminen vaatii työtä, Kari Tolvanen kirjoittaa.

Syrjäytyminen on eräs sisäisen turvallisuutemme sekä yhteiskuntamme yhtenäisyyden vakavimmista haasteista ja uhkista. Jo nyt maassamme on ikäluokan suuruinen syrjäytynyt tai ainakin syrjäytymisvaarassa oleva joukko etupäässä nuoria miehiä, mutta myös naisia. Se on ikävä tosiasia, jota presidenttikään ei voi paeta, vaikka hänen ensisijainen tehtävänsä onkin johtaa ulkopolitiikkaa.

Ei riitä, että presidentti ilman syvällistä tarkoitusta pelkästään mainitsee syrjäytymisen ehkäisyn juhlapuheissaan. Tarvitaan siis tunneälyyn perustuvia todellisia tekoja, ei pelkästään puheita. Keskimäärin lähes joka viikko alle 18-vuotias nuori tekee itsemurhan. Tilastoissa ei edes ole mukana sellaisia tapauksia, joissa nuori epäonnistuneen itsemurhayrityksen jälkeen vammautuu loppuiäkseen. Joukossa on täysin yllättäen ratkaisunsa tehneitä niin sanottuja kympintyttöjä ja lemmensuruissa peruuttamattoman ratkaisunsa tehneitä.

Mutta suuri osa itsensä surmanneista on kuitenkin lapsia ja nuoria, joilla on ollut jo pitkään erilaisia ongelmia, joihin olisi pitänyt jo paljon aikaisemmin puuttua.

Aivan yhtä vakava asia on ikäihmisten syrjäytyminen yhteiskunnasta muiden muassa yksinäisyyden ja päihdeongelmien vuoksi. Järkyttävää on, että keskimäärin lähes joka toinen päivä Suomessa vanhus surmaa itsensä. Esimerkiksi tällaisiin asioihin voi arvojohtaja puuttua nostamalla ongelman parrasvaloihin ja esittämällä ratkaisuksi vaikkapa tasavaltaan itsemurhien ehkäisyohjelmaa. Ennaltaehkäisevä työ ei edes aina maksa paljon, mutta syrjäytymisen jälkien korjaaminen varmuudella maksaa.

”Presidentin tehtävässä ei saa solahtaa siihen valtavirtaan, siihen elämänpiiriin, jossa tapaa vain voittajia. Eivät voittajat juurikaan presidenttiä tarvitse. Presidentin pitää osata seisoa ihmisen rinnalla myös häviön ja häpeän hetkellä.” Näin totesi presidenttiehdokas Sauli Niinistö lokakuussa. Niinistön arvomaailmasta kertoo mm. se, että hän käyttää rajallista aikaansa esim. Aseman Lapset ry:n Walkers-kahvilassa ja Helsingin seudun mielenterveysseuran konsertissa.

Voin olla vilpittömän ylpeä ja tyytyväinen siitä esimerkistä, mitä Niinistö on jo nyt näyttänyt. On kuitenkin selvää, ettei yksin presidenttiehdokas voi olla keulakuvana. Meitä kaikkia tarvitaan, jotta syrjäytymiskehitys pysäytetään.

Kari Tolvanen
kansanedustaja (kok.)

Tekopyhää vastuunpakoilua

Oli surkuhupaisaa lukea Jari Lepän ja Leena Tenholan ”keskustelua” viljelijän oikeusturvasta (MT 13.1.). Kumpikin voivottelee tilannetta ja ymmärtääkseni kumpikin henkilö on ollut pitkään asemassa, jossa olisi voinut tehdä asialle jotain. Lisäksi Tenhola jälleen kerran työntää vastuun asiasta etulinjaan, vaikka itsekin tietää, että tarkastajien on toimittava täsmälleen valvontaohjeen mukaan.

Oma kokemukseni asiasta perustuu toimintaan tekeskuksen maaseutuosaston osastopäällikkönä. Kerron joitain käytännön esimerkkejä. MMM puuhasi lakia, joka mahdollistaisi kotietsintäoikeuden tilatarkastajille. Kun julkisuudessa (=MT) totesin, että tällaista lakia ei tarvita, jouduin kansliapäällikön määräyksestä toimeenpanolinjan johtajan puhutteluun.

Kovimman hinnan eräät viljelijät ja allekirjoittanut joutuivat maksamaan tukisekoilusta, joka oli alkanut ennen kuin otin viran vastaan.

MMM oli muuttanut alueellisen maaseutuohjelman tukitasoja, mutta unohti kertoa siitä alueen toimijoille. Asia huomattiin vasta vajaan kahden vuoden kuluttua. Tukien takaisinperintäprosessi kesti useamman vuoden ja huipentui KHO:n ratkaisuun, jossa se hyväksyi mm. sen, että ”oikea tukitaso on kuitenkin käynyt ilmi edellä mainitun kohdentamisasetuksen 60 ja 62 §:stä sekä liitteestä 2”. Eli viljelijän olisi tullut havaita virhe, vaikka sitä eivät asiaa esitelleet virkamiehet tienneet. Täysin kohtuutonta!

Aikaansaannosten perusteella on turha toivoa, että byrokratia kevenisi ja oikeusturva kohenisi.

OLAVI NIEMINEN

Omalta osaltani oikeusprosessi oli pitkä ja raskas. Sen aikana MMM:n juristi muun muassa unohti kuulemiseni virkamieslain mukaan.

Kolme kuukautta Korkeimman Oikeuden ratkaisun jälkeen pyysin kansliapäällikön kautta ”loppulaskua”. Kesti yli puolitoista vuotta ennen kuin asia lähti liikkeelle. Tällöinkin kalliin asianajotoimiston kautta.

Aikaansaannosten perusteella on turha toivoa, että byrokratia kevenisi ja oikeusturva kohenisi. Siihen vaadittaisiin päättäjiltä aitoa tahtotilaa ja vastuunottoa sekä MTK:n taholta kovempaa painetta.

Olavi Nieminen
metsäyrittäjä
Espoo

Susiongelmaan luomuratkaisu

Ylänne: Koirakirja (Otava 1960) kertoo vakuuttavasti, miten sudet hävitettiin. Irlanninsusikoira ja sen lähirotu hävittivät sudet Brittein saarilta. USA:ssa Kalliovuorilla joskus 1950-luvulla kuuden skotlanninhirvikoiran ajue surmasi yhtenä metsästyskautena 148 sutta ja 300 kojoottia lampaiden suojelemiseksi. Niinpä susien vähennys sujui niin hyvin, että susi olikin suojeltava.

Susi siis luonnostaan vaistomaisesti väistää ja karttaa irlanninsusikoiraa. Tuo vaisto on niin voimakas pelko, että sudet lähtisivät tiehensä Nousiaisten, Ylänteen ja Köyliön mailta. Tietenkin joku susi joutuisi saaliiksi, saisi surmansa.

Irlanninsusikoira sai huonoa mainetta joskus 1970-80-luvulla, kun muutama ärhentelevä schäfer joutui uhriksi.

Maaseudulla harjoitetaan koulutettua metsästystä ja skotlanninhirvikoira on hyvä vainuamaan ja ajamaan hirviä, kuten irlanninsusikoirakin, niin voisivat metsästäjät hankkia niitä nykyisten koiriensa sijalle tai lisäksi. Omakotiasujat, jotka nyt pelkäävät koiransa puolesta, voisivat ryhtyä Irlannin susikoiraharrastajiksi, jolloin sudet häipyisivät koko paikkakunnalta.

Sekä irlanninsusikoira että skotlanninhirvikoira ovat vinttikoiria, joten ne saavat vainun tuulesta eikä vain jäljistä.

Vinttikoira ei tule sanasta vinttikaivo, jota ne silhuetissa muistuttavat, vaan sanasta wind eli tuuli, henkäys, vainu. Juuri tämä vainu tuulesta tekee ne hyviksi hirvien ajajiksi ja samoin taitaviksi suden ahdistajiksi.

Kun maaseudulla ei ole niin uusavuttomia kuin kaupungeissa, ”sosialismista” huolimatta, niin omatoiminen asioihin puuttuminen on oma ratkaisu.

EU-direktiivi ei voi kieltää suomalaista omistamasta irlanninsusikoiraa. Valtio voisi myöntää ympäristötukea noiden koirien pitämiseen luonnon tasapainon ja ihmisten viihtyvyyden tähden.

Olli Harttila
mv, erik. lääk.

Linnunpesät suojeltava

Metsäpatruunoille ja muillekin, nyt on aika miettiä ensi ja tulevien keväiden puunkaatoajankohtia.

Ei tunnu ketään kiinnostavan eläinten pesintäajan rauhoittaminen pesintäajalta, joka kestää kuitenkin vain kuukauden verran. Luontoaktivistitkin ovat enemmän kiinnostuneet muutaman sairastuneen sian kohtalosta. Hyvä asia sekin mutta kohtuus siinäkin.

Eipä ole paljon näkynyt arvioita kuinka paljon esimerkiksi linnunpesiä hävitetään kevään hakkuiden aikaan. Itsekin koneurakoitsijana tiedän tämän asian olevan hyvästä tahdosta kiinni.

Talvella pihapiirissä viihtyvä tilhi siirtyy kesäksi havumetsiin pesimään.

Pesintäaikana voidaan järjestää koneiden huollot ja osa lomista.

Tiedän että tämä ajatus nostaa joidenkin karvat pystyyn, muttei tällainen piittaamattomuus luonnon hyvinvoinnista voi ian kaiken jatkua.

Luonto ei tarvitse ihmistä mutta ihminen tarvitsee luontoa. Eläkäämme sen mukaan. Ei tämä aika saa olla pelkkää optioiden kyttäämistä. Näyttäkää patruunat mahtinne joskus hyvässäkin.

Erkki Salonen

Nupoista

Onhan niitä muutamia nupogeeniä kantavia ay-sonneja. Nykyään ne on merkitty käyttölistalle.

Ei nimimerkkiä

Vaaleista

Ollaan kiusallakin vähiten aikaa tv-väittelyissä saaneiden ehdokkaiden puolella.

Tasa-arvo

Kuin kaksi marjaa. Niinistö ja Lipponen voisivat olla ehdolla samalla numerolla.

Hansa Oy

Ylioppilas Eva Biaude vaalikeskustelussa röyhkeät ja ylimieliset lausumat tohtori Paavo Väyrysestä veivät sinulta ääniä.

Ei pilkkaamista

Hallituksen emämunaus. Onneksi Väyrynen on vastaan kuntauudistuksessa. Hallitus haluaa pienet kunnat pois samoin valtuustot ja palvelut suuriin keskuksiin.

Ei nimimerkkiä

Arvokkaampaa

Kyllä elikon henki arvokkaampi kuin Brysselin armopalat.

Kylän merkillisin karja

Talouslääkkeitä

Valtiontalous on tasapainossa suurilla tuloilla ja suurilla menoilla tai pienillä tuloilla ja pienillä menoilla. Toinen kelpaa luottoluokittajille.

Kumpi parempi?

Valtiontalous tasapainoon helposti ottakaa meno budjetti kuuden vuoden takaa ja toimikaa sen mukaan. Leikatkaa valtion maksamat palkat sille tasolle.

Toimii

Susiongelma

Jokainen järjellä varustettu kyllä tietää, että sudet ovat ongelma vain siellä, missä niitä on liikaa.

Tosi on

Susista puhutaan valheellisesti, että ne ovat erittäin uhanalaisia. Kuhmon peurat ovat ja sudet tappavat ne sukupuuttoon.

Peurat suojeluun

Vuokrakoneita

Pöntynen, konevuokraamoja on ollut jo pitkän aikaa. Aggregaattien vuokraus ei kovin kannattavaa toimintaa.

Ei nimimerkkiä

En lainaa maatilani aggregaattia kenellekään. Siten se on aina kunnossa. Monta kertaa on sitä myös tarvittu vuosien aikana. Lainaamoidea ei toimi käytännössä.

Ei nimimerkkiä

Fosforia

Venäjän lannoiteteollisuus laskee fosforit suoraan mereen. Turhaan ollaan täällä Suomessa ihmisten sylkykuppina.

Syylliset muualla

Vihdoinkin! Itämeren todelliset saastuttajat alkavat löytyä kunhan vaan haetaan Suomen rajojen ulkopuolelta. On niitä vielä lisää, jos vaan uskaltaa hakea.

Ei nimimerkkiä

Nyt selvisi, miksi Suomenlahti on saastuneempi kuin Pohjanlahti. Enää ei raettakaan venäläistä lannoitetta. Loppu voiton maksimointi.

Arto

Kohtuullinen osuus

”Omalla siemenellä” kylväjä. Oletko tosiaan sen itse jalostanut? Jalostaja ansaitsee osuutensa.

Pyhä sylvi

Eläkekatto

Suurimpiin eläkkeisiin katto, se on useilla maataloustuilla, opiskelijoiden tuloilla ja sairaanhoitajien palkoilla.

Kohtuutta

Naudanlihantuottajat

Mitä tehdään kun rahat on loppu ja usko tulevaisuuteen mennyt?

Hanskat tiskiin?

VIERASKOLUMNI

Luottoluokituksesta pidettävä kiinni

Amerikkalainen luottoluokittaja S&P laski viime viikolla peräti yhdeksän euromaan luottoluokitusta. Siinä liukui monen jo ennestään alentuneen maan luokitus roskaluokkaan. Neljä asiansa hoitanutta jäi vielä kolmen A:n kirjoihin. Kuluvalla viikolla S&P laski sitten myös euromaiden väliaikaisen kriisirahaston, ERVV:n, luokitusta.

Vaikkei euroalue näihin ”tuomioihin” kaadu, polkee luottoluokittaja euromaita entistä syvemmälle ongelmien suohon.

Vaikka euromaiden takaussitoumukset pysyvätkin entisellään, ERVV saa nyt takauksilla aikaisempaa vähemmän markkinoilta lainaa ja lainojen hinta on kalliimpi. ERVV:n edellytykset auttaa kriisimaita siis heikkenevät, vaikka vastuumme pysyvät ennallaan.

Tämä ei ole häävi uutinen Kreikan, Italian tai Espanjankaan kannalta. Kreikka kun näyttää tarvitsevan euromaiden sopimaa suuremman apupaketin. Ja kyllä Italian ja Espanjankin markkinaluotottajat tarkkaan tuijottavat, kuinka suuret ovat ERVV:n puskurit. Nyt ne jäävät joka tapauksessa alle tavoitellun 440 miljardin euron lainanantomahdollisuuden.

EKP:n pääjohtaja Draghi ennätti jo vaatia kolmen A:n mailta entistä suurempaa lisäpanostusta syntyvän vajeen korjaamiseksi. Ajatus on mielestäni mahdoton. Lisälasku toisensa perään oman taloutensa euroalueessa moitteettomasti hoitaneen Suomen maksettavaksi ei voi tulla kysymykseen.

Eikä tapahtunut helpota liioin tekeillä olevan pysyvän kriisirahaston, EVM, synnyttämistä. Senkin rahoitus vaikeutuu. Se taas voi pieneltä osaltaan vaarantaa myös Suomen kolmen A:n säilymisen.

Ratkaisevinta luottoluokituksemme kannalta ovat kuitenkin omat talouspoliittiset toimemme. Luokituksemme pysyminen kolmessa A:ssa on seurausta siitä, että olemme kyenneet koko eurojäsenyyden ajan täyttämään kaikki EMU-kriteerit.

Suomi on Luxemburgin ohella ainut maa, joka 2010- luvun talouspolitiikan ansiosta on selviytynyt joka vuosi yhteisen vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksista, jopa vuoden 2008 laman yli. Tähän vahvaan perintöön myös Kataisen hallitus on voinut nojata.

Mutta suunta on muuttumassa. Suomen talous on ajautumassa taantumaan. Vienti on hiipumassa. Kauppatase on viiteentoista vuoteen ensimmäisen kerran vajonnut miinukselle. Vaihtotaseelle on käymässä samoin. Eikä hallituksen kuluvalle vuodelle laatima budjetti paranna tilannetta. Tällä tiellä myös Suomen on kohta vaikea täyttää kasvu- ja vakauskriteereitä. Se johtaisi myös Suomen kolmen A:n luottoluokituksen vaarantumiseen.

Hallituksen tulee ensi tilassa muuttaa talouspolitiikan suunta kasvua, eli yrittäjyyttä ja kilpailukykyistä työtä tukevaksi. Tämä edellyttää budjetin aukaisemista, vero- ja menolinjan muuttamista.

Esimerkki väärästä verolinjasta on hallituksen yritysveroratkaisut. Listattujen osakeyhtiöiden yhtiöverokanta alentui reippaasti. Tuntuva kevennys tuli jopa suurituloisimpien ansioverotukseenkin.

Pienten yritysten ja maa- ja metsätalousyrittäjien verotus sitä vastoin kiristyi juuri nyt, kun näitä todellisia työllistäjiä tarvitaan. Kaiken lisäksi nämä pienyritykset eivät saa energiaveron huojennusta niin kuin teollisuus. Päinvastoin, niiden energiaverot kiristyvät.

Keskustaoppositio esitti joulun alla pidättäytymistä uusista energiaverotuksen kiristyksistä. Esitimme myös erityisen yrittäjyyshuojennuksen käyttöön ottamista pääomaverotuksessa verotuksen kiristämisen estämiseksi. Vastaavasti esitimme tarpeettomimman arvonlisäveron kiristämistä 2 prosenttiyksiköllä, mutta ruoan alv:n 4 prosenttiyksikön alentamista ja alempien alv-kantojen pitämistä entisellään.

Veroratkaisujen ohella talouspolitiikan linjantarkistus vaatii menopuolen tarkistuksia. Erityisesti yrittäjyyteen, osaamiseen, tuotteiden kehittämiseen, uusiutuvaan energiaan, kotimaiseen ruoantuotantoon ja muutoinkin koko Suomen voimavarojen hyödyntämiseen on satsattava enemmän.

MAURI PEKKARINEN on kansanedustaja (kesk.).

mauri.pekkarinen@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Millaisia kokemuksia sinulla on eri viranomaisten valvonta- ja tarkastuskäynneistä?

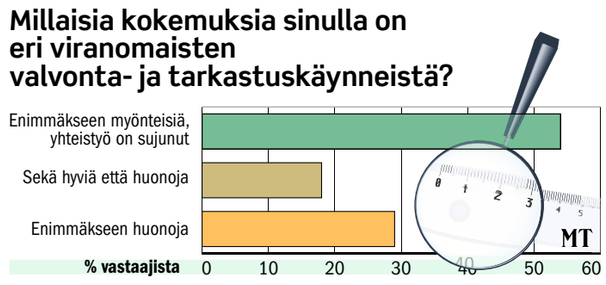

Osa tarkastajista turhantarkkoja

Hieman yli puolet viikon kysymykseen vastanneista pitää kokemuksiaan viranomaisten tarkastus- ja valvontatyöstä enimmäkseen myönteisinä. Kirjoittamaan intoutuivat kuitenkin ne, joille on kertynyt kielteistä kerrottavaa.

Nimetön vastaaja kertoo kokemaansa kauhutarinaa, kun viljelyopasta ei heti meinannut löytyä. ”Hän uhkaili meitä ääni falsetissa tuvassamme sanktioilla, että muistamme sen vaimoni kanssa varmasti läpi elämämme. Sain tilanteen rauhoittumaan omalla diplomatiallani, mutta vaimoni ei varmaan halua jatkossa olla edes kotosalla uusien tarkastusten aikana. Muuten tilamme tarkastukset ovatkin sitten hoituneet asiallisesti.”

Toinen nimetön vastaaja pitää terveystarkastajia turhantarkkoina, ja kustannukset menevät valvottavan piikkiin.

”Nykyajan nuoret naistarkastajat ovat tunnollisia kuin koulutytöt. Yrityksemme terveystarkastuksessa kaikki oli ok eikä mitään toimintoja tarvinnut muuttaa. Silti jouduimme tekemään huomattavan määrän selvityksiä paperille, jotta tarkastaja saa paperit näyttämään kivalta. Teetimme paperit ulkopuolisella asiantuntijalla ja ne tulivat maksamaan 500 euroa. Tekijä sanoi heti terveystarkastajan lisäselvityspyynnön nähtyään, että hyvältä näyttää, selvitään pelkällä paperin tekemisellä. Eikö tämmöisiä turhia papereita voisi jättää vallan tekemättä?”

Parikin vastaajaa kertoo tuntevansa, että tarkastajat etsivät lisää vikoja, jos kehtaa valittaa.

”Jokaisen tarkastuksen jälkeen saa kokea, että vähän täytyy ihan pakosta nälväistä. Omia virheitä tämän laitoksen on ihan mahdoton tunnustaa. En hyväksynyt tämän vuoden valvonnassa pinta-alojen muutoksia ja ne korjattiin entisiksi. Seuraus: jouduin valvontaan raiviolohkon osalta. Kun päätös valvonnasta tuli, minulta oli valvottu vain tämä pellonraiviolohko, jolle ei ole koskaan maksettu senttiäkään tukea. Pinta-alavirhe vain täytyi saada minun viakseni”, kirjoittaa nimetön.

Nyt kysymme sähköverkosta

Seuraavassa viikon kysymyksessä kysytään, miten talvisilta sähkökatkoilta voitaisiin välttyä. Tulisiko johdot kaivaa maahan? Vaiko hoitaa vierimetsät kuntoon? Kenen toimesta?

Voit vastata verkkolehden etusivulla osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

HENRIK SCHÄFER